

ბ რ ძ მ ლ ს

36 სტრუქტურა

ფასი 10 კ.

პირველი ნომერიდან 3-ე მთელი ბ რ ძ მ ლ ს გამომცემის ყოველდღიურათ.

გაზეთის ფასი: წლის დასაწყისში ლირა 4 მ.
ერთი თვეთი „ 2 მ.
ცალკე ნომერი „ 10 კ.
შეკრებიდან მიღებული ცალი 07 კ.

გაზეთის გადამცემი შეიქმნა: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაზონის“ კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.

2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოჯახი რაიონის ბიუროში.

3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

თფილისის აშხ. მუშებს და გაზეთის გამომცემლობებს ითხოვთ გაზეთი ნოიკითონ და გასაყვანებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ სალამდობით, გარდა კვირა უკვე დღეებისა. სტამბა—აშხანავობა „ქართლი“ ძველი სიმენარის ეზოში. შესავალი ლირის მღიკოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი, ვანოვის ქ. № 3.

აშხანავებში ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“: მუშათა ორგანო მხოლოდ მუშებისავე ძალისხმევით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

სამხედრო

რევოლუციური

კომისიების საგან

პეტროგრადში ძალა-უფლება პეტროგრადის საბჭოსთან არსებულ სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტის ხელში.

პეტროგრადის მთავრობა ჩამოვარდა.

კომიტეტი მიმართავს მოწოდებით ბრძოლის ველზე მყოფ და ზურგის ჯარს არ აყვეს პროვოკაციის და მხარი დაუჭიროს პეტროგრადის საბჭოს და ახალ მთავრობას, რომელიც დაუყენებლივ წამოაყენებს წინააღმდეგ სამართლიანი ზავის შესახებ, გადასცემს მიწას გლეხებს და მუშაობებს მუშაობებს.

ძალა-უფლება გადადის მუშათა, სალდათათა და გლეხთა ხელში.

პეტროგრადის საბჭოს სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტი.

25 ოქტ. 1917 წლის 10 საათი.

რუსეთის მოქალაქე.

დროებითი მთავრობა ჩამოვარდა. სახელმწიფოს ძალა-უფლება გადავიდა პეტროგრადის მუშათა და სალდათათა დეპუტატების საბჭოს ორგანოს—სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტის ხელში, რომელიც თავში უდგია პეტროგრადის პროლეტარიატს და გარნიზონს.

საქმე, რომლისთვისაც იბრძოდა ხალხი: დაუყენებლივ წინააღმდეგობის მიცემა დემოკრატიული ზავის შესახებ, ნოსპობა მემამულეთა საკუთრების მიწაზე, მუშათა კანტაროლი წარმოებაზე, შექმნა საბჭოთა მთავრობისა—ეს საქმე უზრუნველყოფილია.

გაუმარჯოს მუშების, სალდათების და გლეხების რევოლუციის. პეტროგრადის საბჭოს სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტი.

რევოლუციის გამარჯვება.

დაკავებული ყველა სადგურები, ტელეგრაფი, ტელეფონის სადგური, ფოსტა.

სამართლო სასახლე და შტაბი ტელეფონის ქსელის მოწყვეტილია. სახელმწიფო ბანკი აღმართულია.

სამართლო სასახლე, შტაბი და ახლო-მხლო ადგილები გარშემოტყეულია. დამრტყმელი ბატალიონები გაფანტულია, იღწკრები ალაგმულია.

ჯივნიანები გაღმოვიდნენ რევოლუციური კომიტეტის მხარეს. კახაკებმა უარი განაცხადეს დროებითი მთავრობის მორჩილებაზე.

დროებითი მთავრობა ჩამოვარდა. ძალა-უფლება გადავიდა პეტროგრადის საბჭოს სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტის ხელში.

პეტროგრადის საბჭოს სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტი.

მომქმედი ჯარის ყველა კომიტეტებს. სალდათათა დეპუტატების ყველა საბჭოებს.

პეტროგრადის გარნიზონში და პროლეტარიატში ჩამოვარდა კერძო-რევოლუციური კომიტეტი.

სკის მთავრობა, რომელიც აუჯანყდა რევოლუციის და ხალხს.

გადატრიალება, რომელიც გააუქმა დროებითი მთავრობა, უსისხლოთ ჩაქარდა.

პეტროგრადის მუშათა და სალდათათა დეპუტატების საბჭო აღტაცებით მიესალმა მომხდარ გადატრიალებას და საბჭოების მთავრობის შექმნაზე სკო სახმედრო-რევოლუციური კომიტეტის ძალა-უფლება და იცნობებს ამას ჯარს და ფრანკს.

ბრძოლის ველზე მყოფ და ზურგის ჯარს, სამხედრო რევოლუციური კომიტეტი მოუწოდებს რევოლუციური სალდათების სასტიკი თვალ-ყური აღდგონ კომანდის შემადგენლობის ყოფა-ქცევა.

ფიქრები, რომლებიც პირდაპირ და აშკარათ არ შეუერთდებიან მომხდარ რევოლუციის, უნდა დაუყენებლივ დატუსაღებულ იქნან, როგორც მტრები.

ახალი ძალა-უფლების პროგრამას პეტროგრადის საბჭო ხედავს იმაში, რომ დაუყენებლივ მიცემულ იქნეს წინააღმდეგ დემოკრატიული ზავის შესახებ, დაუყენებლივ გადავიდეს მემამულეების მიწები გლეხებს, მთელ ძალა-უფლება გადავიდეს საბჭოების ხელში და პატიოსანი გზით იქნეს მოწვეული დამფუძნებელი კრება.

სახალხო რევოლუციონერმა ჯარმა არ უნდა დაანებოს, რომ ფრონტიდან გამოგზავნილ იქნას არა საიმედო ჯარები პეტროგრადის წინააღმდეგ. მოკმედით სიტყვით და შეგონებით.

ეს ბრძანება დაუყენებლივ წაკითხულ იქნას ყველა სამხედრო ნაწილებში.

სალდათებიდან ამ ბრძანების დამალვა ჯარის ორგანიზაციების მიერ უდრის უდიდეს დანაშაულს რევოლუციის წინაშე და დასჯება რევოლუციური კანონის მიხედვით სისასტიკით.

სალდათები! ბრძოლა ზავის, პუტის, მიწის და ხალხის ძალა-უფლებისათვის.

სამხედრო რევოლუციური კომიტეტი.

საგზოაზის მთავრობა

ქრენსკის დროებითი მთავრობა ჩამოვარდა. ის აშკარა ბრძოლაში და-

მარცხა პეტროგრადის პროლეტარიატმა და ჯარმა, რომელთაც ხელმძღვანელობს პეტროგრადის მუშათა და სალდათა დეპუტატების საბჭო და ამ უკანასკნელის ორგანო—სამხედრო რევოლუციონური კომიტეტი. მთელი ძალა-უფლება, გადავიდა ამ კომიტეტის ხელში:

ვინ უნდა შეადგინოს ახალი რევოლუციონური მთავრობა? იმათ, ვინც იმერია და კონტრ რევოლუციონური მთავრობას და გადაშტერს ბრძოლაში სძლია იგი—მუშათა, სალდათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოებმა; ახალი მთავრობა უნდა შეადგინონ ამ საბჭოებმა, რადგან მხოლოდ ისინი წარმოადგენენ ხალხის რევოლუციონურ ორგანოებს და მხოლოდ მათ წინაშე პასუხის მგებელი მთავრობა იქნება მართლა რევოლუციონური, ხალხის ინტერესების ერთგული დარაჯი, მისი მოთხოვნების განმახორციელებელი და მისი სურვილების ამსრულებელი.

ასე აყენებენ საკითხს და ცდილობენ მის განხორციელებას პეტროგრადის საბჭო, პროლეტარიატი, ჯარი, ბალშევიკები, სწორედ ისინი, ვინც თავისი სისხლით დაიხსნა ქვეყანა კონტრ-რევოლუციონური მთავრობისაგან.

მეორეი ამბობენ: საბჭოების მთავრობა მიუღებელია, უნდა შესდგეს ერთგვარი დემოკრატიული მთავრობა, რომლის შედგენაში მონაწილეობა უნდა მიიღონ საბჭოებს გარდა ქალაქის და საეროებო თვით-მართლობებისა. კომპრომისებმა და ყველა იმ დაწესებულებებმა, რომელთაც რაიმე კავშირი აქვთ დემოკრატიასთან. ამას ამბობენ ისინი, ვინც მუდამ კონტრ-რევოლუციონური ბურჟუაზიას უდგენ გვერდში, ვინც აწარმოებდა ამ ბურჟუაზიასთან შეთანხმების პოლიტიკას, ვინც მთელი ძალიანთი მხარს უჭერდა დროებით მთავრობას, რომელმაც დაიღწია კარამდემ მიიყვანა ქვეყანას; ამას ამბობენ ისინი, ვინც გადაშტერს საზღვრისწერი ბრძოლის დროს, როდესაც პეტერბურგის პროლეტარიატი და ჯარი სისხლით და იტყვობდა, ზურგი შეჰქცია მებრძოლთა, განეჭო გავდა, მებრძოლი პროლეტარიატი გასწორდა და შორიდან უყურებდა საზღვრის სისხლის ღვრას; ამას ამბობენ მენშევიკები და ესერები, რომელთაც უმეხობენ პროლეტარიატს და მის თავდასწორებულ ბრძოლას ავისტიერათ, რევოლუციის და ქვეყნის ღალატით სათლადვენ.

მეოთხედიან ამ ღალატისა, ბრძოლის სასწორი მაინც პროლეტარიატის სასარგებლოდ გადაიხარა და კონტრ-რევოლუციონური მთავრობა დევნა. ახლა გამოდის მენშევიკ-ესერები და იძახიან: ახალი მთავრობა ჩვენ უნდა შევადგინოთ, სხვას რა ხელი აქვსო.

ისტორიაშიაც ასე ყოფილა: პროლეტარიატი სისხლს ღვრდა, ქველ მებრძოლებს ამხობდა, ძალა-უფლებას კი სხვა კლასები იგდებდნენ ხელთ. ახლაც იგივე მეორედება.

მაგრამ ერთი ვიკითხოთ, — ატომ არ აქმაყოფილებს საბჭოების მთავრობას მის მოწინააღმდეგეთ? ერთგვარი დემოკრატიული მთავრობა განა საბჭოებიდან კი არ შესდგება? ვინ წარმოადგენს რუსეთის დემოკრატიას? პასუხი ერთია: მუშები, გლეხები და სალდათები. ქველა გლეხი დარჩენილი არიან თავის საბჭოებში, არსებობს მუშების, გლეხების და სალდათების საბჭოები. ამ საბჭოების ერთიმეორესთან აქვთ: რევოლუციონური ხარისხი დარჩენილი; მათ ერთი მიზანი აქვთ: რევოლუციის სამსახური. ამ საბჭოების ერთიგვარად, ყველასათვის ვისაც კი რე-

ვოლუციის სამსახური გულწრფელად უნდა, ისინი ნამდვილად აერთიანებენ ერთ დემოკრატიას, ისინი ნამდვილად აერთიანებენ მთელ რევოლუციონურ ფრონტს.

იქნება მოიპოვებინ ისეთი დემოკრატიები, რომლებიც ამ საბჭოებში არ შედიან. რომელთაც არ აქვთ იქ თავისი წარმომადგენლები? ჩვენ არ უარყვით, რომ ასეთები მართლა შეიძლება არსებობდეს. მაგრამ რა მოსაზრებით არ შედიან ისინი საბჭოებში? ალბათ იმიტომ, რომ ბურჟუაზიის გავლენით მათ რევოლუციის ბედი ნაკლებად აინტერესებთ. ისინი მიდიან ქალაქის თვითმართვლობებში ან რევოლუციის საკეთებლად, არამედ სულ სხვა რანისთვის. სამხედრო სანიტარულ და სხ. საქმეებისთვის.

რაც შეეხება კომპრომისებს, იქ იგივე ურთიერთობა არსებობს შრომასა და კაპიტალის შორის, რაგორც მიუღწეველად ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში, იქაც არსებობს დამპყრობელი შრომა და მისი წარმომადგენლები სხვა პროლეტარებთან ერთად თანასწორი უფლებებით შედიან საბჭოებში.

როცა ჩვენ გვეუბნებიან ახალი მთავრობის შედგენის დროს ამ დაწესებულებებში განსაკუთრებული წარმომადგენლობა უნდა მიენიჭოს საბჭოების გვერდით, ჩვენ ამაში ვხედავთ საბჭოებისადმი უნდობლობას, მათი გავლენის შესუსტების სურვილს.

რევოლუციონური მთავრობის შედგენა მხოლოდ რევოლუციონური ორგანოებს შეუძლიათ. ასეთები კი მხოლოდ საბჭოებია, თვითმართვლობები, კომპრომისები და სხ. რა გინდ დემოკრატიულიც იყოს იგივე, რევოლუციონური მთავრობის მარცხ ვერ დაიჩვენებენ.

თვითმართვლობებში და კომპრომისებში ბევრი რევოლუციონური მოკიდება, მაგრამ თავის რევოლუციონურობას იმავე საბჭოების საშუალებით ატყუებენ, მათი კანტროლის ქვეშ ანხორციელებენ.

საბჭოების რევოლუციის ნამდვილი წყარო და შემოქმედი და რევოლუციონური მთავრობაც მისი წილიდან უნდა წარმოიშვას, სხვა ორგანოების ამ საქმეში მტრისებრი ნიშნავს საბჭოების კანტროლის შესუსტებას მთავრობაზე, ხიზნავს რევოლუციის დაუძლურებას.

როცა დატყუებენ მოითხოვენ ერთგვარი დემოკრატიული მთავრობის შედგენას და ამისთვის ნამდვილ დემოკრატიულ და ნამდვილ რევოლუციონურ ორგანოებს—საბჭოებს არ ეცნობებიან, ჩვენ დარწმუნებით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ამით კვლავ ხიფათში ავდებენ რევოლუციის ისინი, ვისაც აქამდე მისი ბედი ეხარა; მათ კვლავ უნდათ ისეთი ელემენტები გაათრიონ მთავრობაში, რომლებიც ვერ აწარმოებენ ბურჟუაზიასთან შეურიგებულ პოლიტიკას, რომლებიც კვლავ ბურჟუაზიის გავლენას ადამოწმობენ და რევოლუციას ახალ საფრთხეს მოუშვადებენ.

ფართო დემოკრატიულ ვინც ღალატობს და თვითმართვლობებისა და კომპრომისებისკენ იცქიარება, მათ საბჭოების დაჩაგრვა უნდათ არა საიმედო ელემენტებით, მათ იგივე შეთანხმების პოლიტიკა სწავლით აწარმოებენ, რომელიც უკვე გაკორტა.

რევოლუციონური მთავრობა რევოლუციონურმა საბჭოებმა უნდა ეადგინონ. აქ არის დარაზმული რევოლუციონური, აქ არის თავმოყრილი მთელი დემოკრატიის: მუშები სალდათები და გლეხები. მათ მოახდინეს რევოლუციონური, მათ

დაამხვეს ძველი კონტრ-რევოლუციონური მთავრობა, მათ უნდა შეადგინონ ახალი რევოლუციონური მთავრობა, სხვა ვხე არ არის.

გაუმარჯოს საბჭოების მთავრობას!

✓ თავდაცვიდან შეტევასზე.

პოლიტიკური პრიზინტი თან და თან იწმინდება, ბურჟუაზიებიდან და საერთო მდგომარეობა უფრო და უფრო ირკვევს. ბურჟუაზიულ ბულვარულ პრესის და მასთან ხმაშტერებულ მენშევიკურ-ესერულ ორგანოების ცდამ უწყალოდ ჩაიარა. ასეთივე ბედი ეწია კონტრ-რევოლუციის დამამკრებელ-კონტრ-რევოლუციის ცენტრალურ და პროვინციალურ, ფრონტის და ზურგის პატარა და დიდ კომისიებს. ეს „ფრონტი“ კომანდა ყოველ საზოგადოებას ხმარობდა, რომ ხალხს, ფართო დემოკრატიას, რომელიც უარესად დაინტერესებულია ახალი რევოლუციის გამარჯვებაში, სიმატელე, ნამდვილი მდგომარეობა არ გაეგო. არა ამით, ხალხის, კლასის დაღიანება, დატყულება, ანეკსზე წამოგება, აბუჩათ ავდებდა, ტანჯვა-წამება მხოლოდ დროებით შეიძლება. ბოლოს და ბოლოს იგი ისტორიული გამარჯობის, მთელი რიგი წამოხრებები, წაქცევა-დამარცხებები შემდეგ სოციალური ინსტიტუტის (ალლო) წყალობით ცნობს, იგნებს თავის საკუთარ კლასიურ ინტერესებს და ნამდვილ მტერ-მოყვარეს.

რა გამოიქვამს? დღეს ყველასათვის ცხადია, რომ სწორედ დღეს ახალი ისტორიული ხანა: პეტროგრადის პროლეტარიატის აჯანყება, რომელსაც მისი კლასობრივი მტრები ნათლად ვხედავთ პატარა ჯგუფურ, სამხედრო, ბალშევიკურ შეთქმულება ავანტიურით. ეს აჯანყება გადაიქცა უდიდეს, უღრმეს, უმწვევარ კლასთა ბრძოლაში, მოწყალებად მათ, ახალ რევოლუციონურ, მოწინავე სოციალისტურ აჯანყების, გასაოცარი რანდის რევოლუციონური კიბინას გზაზე, ბანს აძლევს, ძმურ ხელს უწყობს, ზურგს უმაგრებს მთელი რუსეთის პროლეტარიატი. მთელი რუსეთის რევოლუციონური ხალხი, ფრონტი და ზურგი, ახალ რევოლუციას მხარს უჭერს ყველა ის, ვინც თავს აღწევს კონტრ-რევოლუციონური ოპორტუნიზტულ-მოირონული გიზნობს, მოჯადოებას, ბრქალებს.

უხანძარი ცეცხლი აენთო, მოქალაქეობილი ომი გაჩაღდა, კლასი კლასს დაეჯახა. პროლეტარული ფრონტი ბურჟუაზიულ ფრონტს, სანაგარი სანაგარს, ბანაკი ბანაკს, დაიწყო ახალი, ქვეყნობით დიდი რევოლუციონური, რომელმაც უნდა გადაწყვიტოს არა მარტო პროლეტარიატი, არამედ მთელი დემოკრატიის, არა მარტო რუსეთის, არამედ მთელი ევროპა-აზიის, მთელი ქვეყნის მთელი კაცობრიობის ბედი, მისი ბრწყინვალე მომავალი.

მოხდა ის, რასაც ჩვენ თავიდან ვამბობდით: რევოლუციის მაგრ წამოცნებულ კითხვებს გადასაჭრელად აუცილებელია ახალი რევოლუციონური, რომელიც სახელმწიფო ძალა-უფლებას გადასცემს ხელში რევოლუციონური ხალხს და მის აჯანყებას, მოხდა ის, რაც აუცილებელია უნდა მოხდეს არა იმის და კორნოლის გამაღმკრების შემდეგ, როცა ბურჟუაზია შეეცადა რევოლუციის ბელადის—პროლეტარიატის სისხლის მორევში ჩაბრახებას, გასრესა-განა გუერებას. მოხდა ის, რასაც ჩვენ ვამბობდით: თებერვლ-მარტის შედარე-

ბით უსისხლო რევოლუციონური, მტკბარი ზავი, ზავი რევოლუციონური დემოკრატიისა და კონტრ-რევოლუციონური ბურჟუაზიის შორის. ჩაბარდა, მისი ადგილი დაიკავა რო-სისრულად აღსათაბრებული ფორმულმა სამოქალაქო ომმა, ის, რასაც იტორია და მარქსიზმი წავლდა: დიდი სოციალური გამარჯვებისათვის ისტორიული გამარჯვებისათვის სოციალური ბრძოლის განსაზღვრულ ხანაში იარაღის ადგილს იჭერს „არაბრტყავა“, ე. ი. შეიარაღებული სიტყვიდან საქმეზე, ქადაგებდა, დღესვე გადასვლა.

იგივე მარქსიზმი გვასწავლობს აჯანყების გამარჯვებისათვის თვით დაცვიდან, მოგვრებიდან, იერიშზე გადასვლა.

დღევანდელი რევოლუციონური თავდაცვი. რევოლუციონური და უმთავრესად მისი აჯანყებულობითი თავს იცავდნენ. კონტრ-რევოლუციონური მთავრობის ბრძოლა ბრძოლა შეეცადა, რომ კარგად გახსნას: გაიხსნა შეტევა ტყე, 3—5 ივლისი. სოციალური, მუშათა და სალდათა რევოლუციონური მთავრობის წინააღმდეგობა, მოსკოვის, სანაგარო კომიტეტების და სხ. საბჭოების დევნა. (მაგ. ტან) და კალუგის საბჭოების გაუგებრება კონტრ-რევოლუციონურ ბრძოლის მიერ). უკანასკნელთა ტერორიკის პროლეტარიატის, ჯარისკაცების და მუშა-კადრების რევოლუციისათვის მოგვითხარა, რუსეთის ასალამაგვით ფრონტის ხმელეთზე და ზღვაზე გარემო შეიარაღებდა და სხ. და სხ.

პროლეტარიატი პროვინციისათვის და, იგერიებდა მტერს, ირანხმობს სახეივართ. 24—27—28 ოქტომ რევოლუციის ბელადმა ადამიკლებმა დროშა, სახელმწიფო ძალა ხელში ჩაიგდეს და კონტრ-რევოლუციონური სამხედრო-სასიცოცხლო ში მიიტანა.

აჯანყება მოვიდო თითქმის მისეთს, ქალაქი და სოფელი, უდიდესი ისტორიაში სამოქალაქო ჯერჯერობით ძალიან განწყობილი რევოლუციის სასარგებლოდ რაკაბს. მოგვრებიდან შეტევათი მამენტის ლოზუნგი ტაქტიკის მეთოდით. თვითისი და კვ რევოლუციონური დემოკრატიის დიარაზმის, იერიშით თვითონ მის კონტრ-რევოლუციონური მთავრობის აჯანყებას. ამისათვის სწავლით რომ მან ზურგი შეჰქცია, კავშირსწყვიტოს სოციალ-პროლეტარ კონტრ-რევოლუციონური ოპორტუნიზტი, კერძოდ დაქალებთან (მაგ. რები). თავი დაღწიოს ოპორტუნიზტულ, მოღუნებულ და წყალ-წყალ ტრას (მენშევიკები) და ხელში დროშა აჯანყების, დროშა რევოციის, დროშა ინტერნაციონალის ში ბალშევიზმის.

თავდაცვიდან შეტევაში იგი ბეჭიარაბებს მომრები.

რევოლუციონური ბრძოლა და მარჯვება ხელა—აქაოდ! დღევ წამი, რომ საპროტარულიის უდიდეს ოსტატის—დატინის თქმის არ არს, სამი რამ: გაბრუნება, გაბრუნება და კიდევ გაბრუნება! გაუმარჯოს მუშათა და გლეხ რევოლუციონურ!

თედოს

ბანკების ნაციონალიზაციის შედეგად დიდი სარგებლობა მოგვცა მთელი ხალხისთვის, ნამეტნავთ გლეხებისთვის და წვრილი მრეწველებისთვის და არა მუშებისთვის, ვინადგან მუშების ბანკებთან ეგრე რიგით საქმი არა აქვთ დიდი შრომა შეიძინაბუდა და თუ სახმეწიფო არ მოისურვებდა ბანკებში მოსამსახურეთა რიცხვის შემოკლებას, ეს დიდი ნაბიჯი იქნებოდა წინ წადგმული ბანკების უნივერსალური აქციონერების ე. ი. ყველა კაცს შეეძლო ესარგებლა ბანკით, გამაგლებოდა ბანკის განყოფილებები, გადავიდებოდა ოპერაციები და სხვ. ადვილი და ხელმისაწვდომი შეიქნებოდა კრედიტი გლეხებისთვის და წვრილ მრეწველობისთვის. სახმეწიფო ადვილად გადათავალერებდა ფულის უმთავრეს ოპერაციებს, დაუჭრებლად, და ადვილად გაუყუთებდა კონტრაქტებს, სასურველ ღონისძიებას დაყენებდა ეკონომიურ ცხოვრებას, შესძლებდა მიეღო არამც თუ მილიონები, არამედ მილიარდებიც სახმეწიფო საკუთრებისთვის, არ დასკრდებოდა „გასამკვლელოში“ ურცხვო გრძელი პროცენტები მიეცა კაპიტალისტებისთვის, როგორც კომპრომისებისთვის. აი მიზეზი, თუ რისთვის ეწინააღმდეგებოდა ბანკების ნაციონალიზაციას ყველა კაპიტალისტი, ყველა ბურჟუაზიული პროცენტები, ყველა მათი მონა-მოსამსახურენი: პლუხანულები, პორტუგალიები და კომპ., რომელნიც ათასგვარ შესწორებებს უგონებდნენ და უღრეს და არსებით სასესი ღონისძიებას, მოუხდავით იმისა რომ ეს ღონისძიება დაუფასებელ სამსახურს გაუწევდა თავდაცვის საქმეს და სახმეწიფო ძალას უმაღლეს წერტილად ასცვლდა.

აქ ერთი რამ შეუძლიან შეგვინშნონ: რითი ახსენება ისა, რომ იმისთანა დაწინაურებული ქვეყნები, როგორც არიან გერმანია და შვედეთი უტარებენ, მიუხედავთ იმისა, რომ იქ ბანკების ნაციონალიზაციას არა აქვს ადგილი, მშენიერ და ახერხებენ სახმეწიფოს ეკონომიურ ცხოვრების ერთ დონეზე დაყენებას?

აიხსენება ეს იმიოთ, ეუპასუხებთ ჩვენ, რომ ეს სახმეწიფოები, რომელთაცანაც ერთი მონარქია არის, ხოლო მეორე რესპუბლიკაა, ისინი არა მარტო კაპიტალისტური სახმეწიფოებია, არამედ ემპერიალისტურნიც არიან; საჭირო რეფორმებს ისინი ახორციელებდნენ რეპუბლიკური-ემპერიალისტური ხრიკებით. ჩვენ კი დღეს ლაპარაკი გვაქვს რევოლუციონერ დემოკრატიულ-სახმეწიფოზე და მის გეზზე.

ამ საქმეა განსაზღვრება დიდი არსებითი მნიშვნელობა აქვს, რაზედაც საზოგადოთ მიღებულია ხმა არაფერ მოითხოვს. სიტყვა „რევოლუციონერი დემოკრატია“ ჩვენში (ნამეტნავთ ესერებში ან მენშევიკებში) რაღაც უშინაარსო ფრაზა, გადაიტყა როგორც. მაგალითად გვაქვს—„მადლობა დემოკრატს“, რომელსაც სინიცი ხმარობენ, ვისაც სრულებით პერით არ წაწის, ან კიდევ ისეთი სიტყვა მასალათ გადიტყა, როგორც მაგალითი „პატივცემული მოქალაქე“, როდეს, მამარათვენ ხოლმე გახუთ დენის—„მდინარე“—ს თანამშრომლობს, თუნდაც ყველა კარგათ იტის, რომ ეს მამარათობენ

კაპიტალისტების ფულით და კაპიტალისტების სასარგებლოთ და მამარადმე, „სოციალისტების“ თანამშრომლობა ამ განხილვაში არა გვონია რომ „პატრისციეზი“ ჩაითვლოს.

თუ სიტყვას „რევოლუციონერი დემოკრატია“ ჩვენ ვიხმარებთ არა როგორც გაცვეთილ სახეში ფრაზას, არამედ მის სწორი შინაარსით, მაშინ უნდა ვთქვათ, რომ სიტყვა „დემოკრატია“ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ უნდა ვიზრუნოთ ხალხის უზარაღესობის და არა უმცირესობის ინტერესებზე; სიტყვა „რევოლუცია“ ნიშნავს დამსხვრევას ყველა მანე ძეგლისას, რომელიც უკვე განწირულია.

როგორც გერმანიაში, ისე ამერიკაში, არც მთავრობა და არც მართველი კლასები თავის თავს „რევოლუციონერ დემოკრატით“ არ სთვლიან, რამოდენათაც ხმა მოგვდის ამ ქვეყნებშიდან, ჩვენში კი ეს ერთიგვან და მენშევიკებისაგან სულ სხვა გვეჩვენებს.

გერმანიაში სულ არსებობს ოთხი მსხვილი კერძო ბანკი, რომლებსაც ეროვნული ხასიათი აქვს, ამერიკაში კი ორი. ამ ბანკების მეშვეობით სულ ადვილად ახერხებენ ერთმანეთთან კერძოთ შვერთებს, ეს შვერთები რჩება ყველასთვის საილუმლოთ, ხერხდება რეპუბლიკის ხრიკებით, ბიუროკრატიული წესით და არა რევოლუციონერულ, დემოკრატიულად, ან კომ. ცისინა ახერხებენ „ჩაწოდების“ მოსყიდვას, ეს საერთო მოვლენაა ამერიკაში და გერმანიაში, უნარჩუნებენ ბანკებს კერძო ხასიათს, რომ მათი შესძლიან დაიცვან ოპერაციების საილუმლოთ, რომლის შემწეობით ისინი იხმარებდნენ ჯიბეში მთლიონიან „ხელმეტი მოგებებს“ იმავე სახმეწიფოსაგან.

ამერიკა და გერმანია იმ დონეზე აყენებენ ეკონომიურ ცხოვრებას, რომ ბურჟუაზიის (ერთის მხრივ გლეხებისთვისაც) შექმნა სამხედრო კატორღა, ხოლო ბანკარებისათვისა და კაპიტალისტებისთვის კი საათხე; მაშინ, როდესაც მუშებს ჯანს ავადმინებენ და შიმშილმომადის ძიჭაყვთ, კაპიტალისტების მოგებას ბიუროკრატიული ხრიკებით სწევნ გაიცემებით მალა, ვიდრე ომის დაწყებამდე იყო.

რუსეთის იმპერიალისტურ რესპუბლიკისთვისაც ყოველად შესაძლებელია ასეთი გეზი და ჩვენ ვხედავთ, თუ როგორ ახსოვდებოდნენ ათას ათასი თუ მილიუკოვები, შინგაოროვები, აიაშედი კერენსკი ტერეჩნეკოსთან, ენკელსთან, ბონინასთან, პოპოვიჩთან და კომპ. ერთად, რომლებიც რეპუბლიკური-ბიუროკრატიული სასულუმბით, როგორც არის „მანკეის ხელმეშებლობის პრინცი“ პეტროვიჩ ბანკიერების „წმიდა“ უფლებას გრეურო მოგვებაზე. მობი მართალი ვთქვათ: რესპუბლიკანური რუსეთში სახმეწიფო აქვთ „რეპუბლიკანური ბიუროკრატიული“ წესით ერთ დონეზე დააყენა ეკონომიური ცხოვრება, მაგრამ სურვილი ვერ მისაყვით ახსოვლებას, ვინაიდან ხელს უშლიან „საბჭოები“. აიტირამაც იყო, რომ კორნოლოვი შეეცადა საბჭოების გათქვას, და თუ ეს მან ვერ მოახერხებდა, უმეგობრად ეცდებოდა ამასვე კორნოლოვი № 2.

აი ეს იქნება მართალი. და ეს უბრალო და იმავე დროს მწარე ქეშმარიტება უფრო სასარგებლო იქნება ხალხის განათლებელათ, ვიდრე მტკნარი სიტყვა „ჩვენ დიდა“, რევოლუციონერი „დემოკრატიაზე“.

ბანკების ნაციონალიზაცია იმავე დროს განავადლებდა დაზღვევის საქმის ნაციონალიზაციას ე. ი. დამზღვევ კამპანიების ერთ ცენტრალურ მომქმედ კომპანიათ და მის მოქმედების კონტროლის დაწესებით სახმეწიფოსაგან. დამზღვევ კამპანიების მოხელეთა ყორობა აქაც დაგვეზარებოდა და დაუფრებოდა, მაშინ შრომის შემწეობით შედარებულდნენ მათ გაერთიანებას. საჭირო იყო მხოლოდ, რომ რევოლუციონერი დემოკრატიული სახმეწიფოს ამისთვის შესაფერისი დემოკრატიული გამოეცა და ებრძანებოდა დირექტორებისთვის და მსხვილ აქციონერებისთვის შიმის ქვეშ ახსოვლებითა „გაერთიანება“ დაუფრებოდა დაზღვევის საქმეში კაპიტალისტებისგან ასეულ მილიონობით დაზღვეული და მთელი შრომა მოხელეებს აწევით კისერზე. გაერთიანება დასწევდა დაზღვევის პრემიას, რასაც შედეგით მოჰყვებოდა დამზღვევლათა შეღავათი, ამის გარდა მისცემდა შეძლებდა გაერთიანებული დაზღვევის საქმეში წინანდელის ძალ-ღონის და ენერგიის შეუცვლელათ. ამ რეფორმის ხელს აი აფერი დაუშლიდა, გარდა ძველის ხეცისა და ერთი მეუბა იმ მოხელეებისა, რომელნიც თბილ და მდიდარ ადგილებზე სხდნენ. ეს რეფორმა მალე ასცვლდა სახმეწიფოს მოგერებით ნიქს, შეინახავდა ხალხის ძალღონეს, და აბომა ახერხდა საშუალებათა მთელ რიგს, რომლის მეშვეობით-საქმით და არა სიტყვით შეიძლებოდა ეკონომიური ცხოვრების ერთ დონეზე დაყენება.

საგანგებო სხდომა პეტროგრადის შუქისა და საზღვაოთა დეპუტატების საბჭოსი 25 ოქტომბ. (სხდომა იხსენება დღის 2 საათი და 35 წ.)

ამს. ტროცკის განცხადება.

სამხედრო-რევოლუციონერი კომიტეტის სახელით ეცხადებ, რომ დროებითი მთავრობა აღარ არსებობს (ტაშის ცემა). ზოგი მანისტრები დატუსაღებული არან. დანარჩენებიც დატუსაღებული იქნებინ უმაღლეს დღეებში ან საათებში (ტაშის ცემა).

რევოლუციონერმა გარნიზონმა, რომელიც იმყოფება სამხედრო-რევოლუციონერ კომიტეტის განცხადებაში, გარეკა პრედარლამენტის კრება (მხურვალე ტაშის ცემა, ხეობი: „გაფარჯის სამხედრო-რევოლუციონერ კომიტეტის“ ჩვენ გვეგებობდნენ, რომ გარნიზონმა აჯანყება ამ წამში შრომის გამოიწვევდა და რევოლუციის სიხლის ნიაღვრში ჩახშობს. ჯერ ყველაფერი უსისხლო ხდება. არც ერთი მსხვერპლი არ არის. მე რევოლუციონერი მოძრაობის ისტორიიდან ვერ დავასახელებ ისეთ მაგალითებს, სადაც ასეთ დიდ მასის მიტოვება მონაწილეობა და ასე უსისხლოთ კი ჩავევლოს.

დროებითი მთავრობა, რომელსაც ეკერენსკი ედგა სათავეში, ჩვედარი იყო და უცდიდა ისტორიულ ცოცხს, რომელსაც ის უნდა გავცვა.

ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ პეტროგრადის მეშვეობით და სალდათების გვირობა და თავდაწირულება. ჩვენ აქ მთელი დამეგვბილობად, ვიდრე ერთ ტელეფონთან და თვალყურს ვაღვანებდით, როგორ წყნარათ ასრულებდნენ თავის საქმეს რევოლუციონერი სალდათების და მეშვეობით გვარდის რაზმები. მოქალაქე წყნარად ედინა და სრულიათ არ იცოდა, თუ ამ დროს ერთი ძალ-უფლება მფორითი იცვლებოდა.

საღმურები, ფოსტა, ტელეგრაფი, პეტროგრადის საზღვაოთა დეპუტატების საბჭოსი, სახმეწიფო ბანკი დაყვებულია (მხურვალე ტაშის ცემა).

სამართლო სასახლე ჯერ არის აღებული, მაგრამ მისი ბედიც რამდენიმე წამში გადაწყდება.

პეტროგრადის მეშვეობით და სალდათათა დეპუტატების საბჭოს უფლება აქვს იამაყოს იმ სალდათებით, რომლებზედაც ის ემყარება, რომლებიც მან გამოიყვანა საბრძოლველათ და რომლებმაც მოიხვეპეს სახელგანთი გამარჯვება.

ბურჟუაზიულ და წვრილ ბურჟუაზიულ მთავრობებისთვის იმაში მდგომარეობს, რომ მოატყუოს ხალხი.

ამ ეამთ ჩვენ-მეშვეობის, სალდათების და გლეხების დებ. საბჭოებს გვაქვს ისტორიაში არ ნახული მაგალითი ისეთი ძალა-უფლების შექმნისა, რომელსაც მუშების, გლეხების და სალდათების მოთხოვნილებათა გარდა სხვა მიზნები არ გაიანდეს.

სახმეწიფო მასის იარაღი უნდა იყოს ყოველგვარი მონობიდან განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში.

მეშვეობა არ შეიძლება სწარმოებდეს საბჭოება გაელენის გარეშე. ბურჟუაზიული მეცნიერების საუკეთესო ძალები გაიგებენ, რომ ის პირობები, რომლებსაც შექმნიან მეშვეობის, სალდათთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოები, საუკეთესო პირობებია მათი მეშვეობისათვის.

აუცილებელია დაწესდეს კანტროლი წარმოებზე, გლეხებზე, მეშვეობა და სალდათებზე რნა იგინონ, რომ სახალხო მეტრეობა მათა მეტრეობაა.

ეს ძირითადი პრინციპია ძალა-უფლების მოწყობისა.

საყოველთაო შრომის ბეგარის შემოღება—უხალხოა მიზანია ნამდვილი რევოლუციონერი ძალა-უფლების.

შემდეგ ამს. ტროცკი აღუყვას, რომ დღის წესრიგში წამოყენებულია სამხედრო-რევოლუციონერი კომიტეტის მოხსენება და მოხსენება სამჭოების ძალა-უფლების პროგრამის შესახებ. მომსხენებლათ მიერ კითხვაზე გამოეცა ამს. ლენინი (ხანგრძლივ ტაშისცემა).

ამს. ტროცკი აცნობებს კრებას, რომ პოლიტიკურ საქმეებზე დატუსაღებული განთავისუფლებული არიან და ზოგიერთი მათგანი უკვე ასრულებენ რევოლუციონერი კომისარების მოვალეობას.

ამს. ზინოვიევიც გვეწვევა სტუმრათ პეტროგრადის საბჭოს დღევანდელ სხდომაზე.

მომქმედ ჯარში რადიოტელეგრაფებია გაგზავნილი, რომ დაცვა ძველი მთავრობა და უნდა დაწესდეს ახალი ძალა-უფლება. ახალი მთავრობის პირველი ნაბიჯები ასეთი უნდა იყოს: დაუწყებოდა დროებითი ზავი ყველა ფრონტებზე, გლეხებისთვის მაშის გადაცემა, საქარათა მოწყვეა ნამდვილ დემოკრატიულ დამყოფებელ კრებაში.

ყოველ მინისტრ-თავმჯდომარის ეკერენსკის სადგომი არაფერ იცის, მაგრამ ვეჭრობთ, რომ მალე ყველას ეცოდინება, თუ სად იქნება ის დაბინდებული იმ კომისიის შესახებ, თუ როგორ შეხება ფრონტი ამ ამბებს, ამს. ტროცკი უპასუხებს: ჩვენ მხოლოდ დეპუტატის გაგზავნა მოვახერხებთ. პასუხა ჯერ არ არის მაგრამ ჩვენ აქ არა ერთხელ მოვცისმენა ფრონტის წარმომადგენლების სიტყვები, რომლითაც ჩვენ გვისაუფიქრებდნენ, რომ გადაჭრულ ნაბიჯებს არ ვაკეთებთ.

ამ დროს ზალაში გამოჩნდება ამს. ლენინი, კრება მქუხარე ოვაცია უმარადეს. ამს. ტროცკი გაიგზავნა:

